28ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7560 4 ՄԱՐՏ 1911

ՕՒՐԲԱԹ

17 Mars 1911 28me année N. 7560

ՑԿՐ ԵՒ ՑՆՕՐԻՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԳՐՈՒԹԻՒՆՔ ԵՏ ԶԵՆ ՏՐՈՒԻՐ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
ՏԵՍՆԵԼ Գ. ԷՋԸ

Կ. Պոլիս Գալաթիա

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

Ազգին Օրաթերթը

10 PARAS

ارمنیجه یومی وسیاسی غزته

صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان

درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMENIEN
Directeur Propriétaire
Karekin Boyadjian
Cons/pie. Galata

ՔԱՐԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ուստի հարկ է ուշադրութեան առնել բաշխումի գործը և հին բրա-նել Գալաթոյ բոլոր թաղերուն ընտրող-ներու համաչափ թիւը և արդար բաշխում մը կատարել. ինչ որ կը պահանջէ ՕՐԻՆԱԻՆ տառն ու հո-գին եւ արդէն կ'իմանանք թէ մէկ քանի երեսփոխաններ, ինչպէս նաեւ Մալ–Դիւանը այսօր պիտի ներկա-յանան Քաղաքական Ժողովին և այս մտքով դիտողութիւններ պիտի ընեն արուած որոշումին դէմ։

Բայց խառն Ժողովի առած այս հակաճեպ ու ձախող որոշումը կա-րելի է փոխել առանց նորանոր գժուարութիւններ արծարծե-լու և նոր ու օրինաւոր բաշ-խումով մը աւարտել գործը, որպէս հարը այլեւս ուրիշ բան չի մնար ընելիք, այլ անմիջապէս հարկ եղած հրահանգները տալ երեսփո-խան չունեցող թաղերուն որպէսզի անմիջապէս ձեռնարկեն ընտրական գործողութիւններուն։

Այս ձեւակերպութիւնները և ըն-թացքները կրնան կատարուիլ մին-չեւ ամիս մը, այնպէս որ Ազգային Ժողովի վերաբացումին արդէն ամէն ինչ լրացած կ'ըլլայ։ Գալով գաւա-ռային ընտրութիւններու, անոնցմէ ալ գոնէ մաս մը անչուշտ կատար-ուած պիտի ըլլայ մինչեւ ապրիլի սկիզբը, այնպէս որ Ազգային Ժո-ղովի վերակազմութիւնը կատարեալ պիտի կրնայ համարուիլ։

Հիմա կը մնայ մաղթել որ ընտ-րողները իրենց ազգային պարտա-կանութիւնը կատարեն գիտակցա-բար և մեզի զրկեն տրժանաւոր և բեսխոսներ որոնք կարենան օգ-տակար ըլլալ ազգին։ Ազգային Ժո-ղովը, այս տարեշրջանին, կանեւոր գործեր ունի կատարելիք, որոնց գլխաւորն է անչուշտ կաթողիկոսի մը և երկու Պարիարքներու ընտրու-թիւնը։ Այս պարագան միայն բաւ է որ մեր ընտրողները չատ լրջօրէն ժտենան քուէատուներուն ու այս կամ այն հոսանքներէն չտարուին ընտրութեանց պահուն։

Անչուշտ կեդրոնի խմբակցու-թիւնն և Աղատականներու միջեւ պայքար պիտի մղուի թաղերուն մէջ և երկու կողմէն պիտի չնայն իրենց թեկնածուներու ընտրութիւնը յա-ղողցնել. ասիկա չատ օրինաւոր և նոյնիսկ փափաքելի պայքար մըն է որ պիտի նպաստէ ընտրողները լու-սաբանելու և անոնց գիտակցութիւնը արթնցնելու։ Միայն թէ փափաքելի է որ այս պայքարը տեղի ունենայ ժենային կարգապահութեամբ և տեղի չտայ կարգ մը անախորժ դէպքե-րու և կռիւներու, որոնք կուսակցու-թիւնները վարկաբեկելէ և ժողո-վուրդը հանրային գործերէ պաղե-ցընելէ ուրիչ արդիւնք չեն կրնար ունենալ։

Սօիա և գաւապանը պէտք չէ որ մէկտեղ երան. ահա՛ էականը։

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ՔՆԱԴԱՏԱԿԱՆ ԷՋԵՐ

ՍԱՍՍՈՒՆ ՏՈՒՆ

(Maison «Sassoun»)

(Ժողովածու՝ ՏԻԳՐԱՆ ԶԻՓՈՒՆԻԻ)

ՆՈՐ ԴԻՐՔԵՐ

Խօսքերէն կարելի է կռանել թէ՝ ինչ քաղցր վերաբերմամբ պէտք է մօտենալ Հայ ցեղին աւանդութեանց ազբերակին։ Երբեմն չոր, տափակ և անտրուեստ ա-նանդավէպերուն քով կը հանդիպինք հատուններուն ալ։ Հայ ցեղին ստանգա-վէպերը իրենց հասունութեամբ՝ բուսական կը մօտենան հին հելլէնականներուն, եւ իրենց ինքնատպութեամբ՝ հնդկականներուն։ Այս վերջիններուն բացիդր ալ օգ-ուտ չունի։ Անոնք մկրտուած են Տիեզերական Աւանդավէպ խորագրով, —ա՛ս հնդիկ գրականութիւնը։ Ամէն ազգ ունի իր նախնական առաջնները, բանահիւսական և հէքեաթի ապրանքներով։ Ցեղի մը ոգեմտաբիւրը, վաղեմական արուեստը, իմացականութեան մը հարազատութիւնը չատ անգամ կը փնտռուի հէքեաթներու վրայ, որոնց հեղինակները ըլլալ կը թուին հարիւրներ ճգնաւորներն ու իմաս-տուններ, այրիներն ու հանինները, դիւ-ցիներ հանգիստալով արբանեակ հողին։

Այսօր, ամէն գաւառ ունի իր հարա-զատ պատմուած քները, տեսակ մը խա-րիսխ, որուն վրայ հիմնուած ըլլալ կը թուի գաւառի բարեկրթութիւնը։ Չիթուխի «Սասմանց Տուներ այս խոհերուն կ'տա-ռայնորդէ բնութիւնը։ Բանահաւաքը վաճեցի մը ըլլալով իր ժողովածուն գրի առած է Կառկառովի (Վանայ գիւղերէն) բերանացի վիպասացութեան վրայ։ Արարատ ամօթաբերին մէջ թաղդն ունեցած ենք կարդալ Սասմանց Տունի նման ազգա-գրական ժողովածու մը։ Գոթերէն վրդ. Սրուանձտեանց, առնուազ նմանօրինակ գիրք մը հրատարակած է, մեծ ազմակ հանելով բանասիրական բեմին վրայ, ինչպէս կ'ըսէ Չիթունի, պզտիկ չափա-զանցութեամբ։ Սասմանց Տունը, չատ հին ժամանակներու մէջ երեւան եկած անմնակ դիւցազնապատումներ են, ան-կապ ու գաւառիկ ոճով։ Հազար ու մէկ գիշերներուն մէկ մասնագիրն է, եթէ չես տեսներ այս տրակտիմով։

Տիգրան Չիթունիի այս բանահաւա-քոյթը բարեփոխուած և ճոխացած է, բազդատմամբ նախորդ հրատարակիչնե-րուն երկին։

Սասմանց Տուն օգտակարութիւն մը պիտի կրնայ ունենալ այն տեսակէտով որ ընթերցողը տեղեակ պիտի դառնայ իր վաղնջական դրագիներուն և իր հին դիցազնապատումներէն մէկուն։ Դժբախ-տի վրայ երբ Գողթան երկրամ երգ մը կա-րծես կը հալի մեր չրթներուն, մինչ այս կարգի խորով առած եկած իմացակա-նութիւններն ալ մոռացութեան պիտի դատապարտուին։ Ցեղի մը ասնդա-ծքիւնը — հին ժայռերու առձեռն գրական-նութիւնը — արդի ալ ասիկա ըլլայ, իրաւունք ունի մեր չրթներուն մտնելու։ Օրինակի համար Սասմանց Տունը անհնա-դուժելի է և եթէ ոչ ասիկա, գոնէ ա-նրանդնագործ գիւցազնապատումներէ բաղկացած է։ Կը նշմարուի թէ հա-կանութիւն մը բայց արուեստ չունի։ Տող տող ասկոյն կը հանդիպինք մեծութա-կան կէտերու, որոնք մեր նահապետական օճախներուն պատիւը կը փրկեն։ Ընդհա-նուր գիծով դաման է և մերկ։ Հերկնական մը թէեւ չի կրնար անպատճառ իմաստա-սէր ըլլալ, սակայն կրնայ դէպի այդ քարձրութիւնը առաջնորդել։ Աւանդավէ-պերն ալ թէպէտ քնարաչուէն թաթա-ւած մը և պատկերներու ճոխութիւն մը չեն կրնար ունենալ չատ, սակայն կըր-նան քնարաւորները առաջնորդել, ասոնց ալ անոնց ձգտին, պզտիկ սխալանոց-թենէ մը ազատելով իմացականութեան։ Վերջապէս չոր առագ մը, նոր արուես-տագէտներու քանդակին կարօտ։ Սաս-մանց Տունը (Maison «sasoun») գտնէ այս երաշխիքով պիտի փնտռուի արուեստով զարդարուած, իսկ ընթերցողներու կողմէ պիտի յարգուի իբրեւ նահապետականու-թիւն։ Երկու պարագայ, երկուքն ալ նպիրական թէ՛ հետաքրքրութեան և թէ անարարքներուն։ Ժան Մոռէաս իր քերթ-ուածներէն աւելի իր հելլէնական հէք-եաթներովը յայտնուած է։ Ցոյց տանք Սասմանց Տունի տարտամութենէն մխ-թարական կէտեր, իրրեւ հայելի հին մը-տածման.— «Ախկ ինչ լոյս է, արեգակը մտեր է, լուսնակ ալ չկա՛յ, ի՛նչ լոյս է որ ղրկեր է քաղքի վրայ»։

— «Որբա՛ի, մեր թագաւորի աղջկան լո՛յսն է. երբ իրիկուն արեւը կը մտնի՝ ան գիչերը կ'ելնէ կը նստէ լուսամուտին առաջ, անոր լոյսը կը ղրկէ մեր քաղ-քին վրայ։ ամէն մարդ իր դործին կը կը նստի կը բանի, ասոր համար անոր անունը Լուսիկ Թագուհի՛ է»։

— «Որբա՛ի, մեր թագաւորը աղջիկ մ'ունի, որ երբ արեւը մտնի և իրիկուան մութը կոխէ՝ աղջիկը կ'ելնէ կը նստի լու-սամուտը, անոր լոյսը կը ղրկէ քաղաք, մենք ամէնքս մեր գործին կը նստինք կը բանինք»։

Այս վերջի տաժանումը բացառիկ յայտ-նութիւն մըն է։ Այսպէս ասրիչներ.—

— «Տղա՛յ, դուն ինչ գործութիւն ու-նիս որ ելար իմ քամակ, քեզ կ'հանեմ երկնքէ հետ՝ գքեզ կտամ արեգական կ'վառե՛մ...»։

— Է՛, բաւ Սահապար, դուն միս հանես արեգական՝ ես կ'վառամ քու փոքր ատկ, քու քամակդ կը վառուի՝ ես կը մեռամ աղջ, ինծի ի՛նչ կ'ըլլայ»։

Կ'արժէ ասդել յատկապէս հրուան գու-չանգութիւնները։— «Մարդ կէ՛ս նսեր է՝ երեք աղբիւր ջուր կէ՛ս առջե՛ւն է, կա-նչ ձգտա մ'ալ կէ՛ս ձեռքն է, կարգով կը զարնէ երեք աղբիւրներուն մէջ։ կը զարնէ մէկ աղբիւրի մէջ, յետոյ կը զարնէ մէկալ աղբիւրին, յետոյ մրւսին՝ մինչեւ իրիկուն անոր գործն ան է։

— «Որբա՛ի, այս երեք աղբիւրներէն սա կողմին մէջ ձգես քեզ, կ'ըլլաս Աղուա-ն մը. սա մէջտեղինին մէջ ձգես՝ կ'ըլլաս ազաք աղջիկ, նա մէկալին մէջ ձգես՝ ինչքա՜ն ուժ ունես՝ երթա՛ւ այնքան ալ կռւգայ վրադ»։

Գրքին եօթներորդ հիւղը, «Մէհերի դիւցազնապատումը, միակն է իբր ամ-բողջական ներկայանալի կտոր։ Այսպէս, Չիթունի իր բանահաւաքումներով լեռ պիտի կրնայ նշանակիլ ըլլալ, քան իր ապագայ քարական և ազրիւ գեղար-ուեստական ձեռնարկներով, — ինչպէս կը ծանուցանէ — որոնց մէջ յայտնի ըրած է իր խակութիւնը։

Լ. ԷՍՍԱՅԱՆԵԱՆ

ԵՐԿՈՒ ԱԿԱԴԵՄԱԿԱՆՆԵՐԷՆ ԵՏՔԸ

Սիրելի Օտեան.

— Անգամ մը եւս կը ներ՛ես ինծի որ նա-րէն պզտիկ գլխոս ցաւ մը պատճառեմ քեզի, վերջապէս դնելու համար քանա-վէճի մը որ չարունակելու պատճառ մը չունի այլեւս, գոնէ ինծի և առաւել եւս Ռեւելիի րնթերցողներուն համար։

Անչուշտ ցաւ համարելու էի Հանրի Լափրանի և Փիլ Լիմիթրի կռիւէ ի դատաստ ինծի առաւած կրնին վկայութիւն-ները և չպնաչ էի լռագոյն քանի մը յատկացնել այն քանի մը ժամերը որ օրա-կան աշխատութիւններէս ձ'ազատէին։

Բայց Պ. Փանոսեան կ'երեւի թէ մտք չունի զիս հանգիստ ձգելու մինչեւ որ Պարիարքարանէն դարձ չի նեանեն ֆը-րանկերէնի քարտուղարը։

Գոնէ օրին մէկը առ ալ ըլլայ չնորհիւ իր մտղեռնքներուն և ես այն հաւատքը ունիմ որ այդ երանելի օրը բարեկամս Պ. Փանոսեան Ֆեսլիյիկեի փողոց մը պիտի խօթէ իր ակաւոյն եռին և իրիկունը յաթերնա չձգել պիտի ասյ։ fկյծէն։

Պ. Փանոսեան կը պահանջէ որ զիս կախեն Էմին–Էօնիւի հրապարակը, օրավ-հետու անուշադրութեամբ քանի մը lap-sus-ներ ապրդած են գրչիս ծայրէն այս վերջին օրերս։

Բարեկամս կը մոռնայ որ այդ մեղքին ենթակայ են աշխարհս բոլոր մահկանա-ցուները, ինչպէս նաեւ այն քառասուն անմահները որոնց մէջէն Պ. Փիլ Լիմիթ-րի դրկած քառքը բան մը չեւելցներ, ան-գ, իր ֆրանսագիտութիւնը վրայ, առանց իմինէս ալ առչափ բան պահան-ջելու։

Եթէ այդքան ասվորական և անվնաս մեղքի մը համար հարկ ըլլար գլխատել բոլոր ֆրանկերէն դրողները, նախ և ա-ռաջ Ռիշըլիէօի տան անդուղներուն վրայ հրացանի բանելու էին Պ. Փիլ Լիմիթրը որ անագին և ախտիճանի համար ան-ներելի սխալ մը գործէ երբ հակառա-կորդիս ուղղած իր երկտողին մէջ փոխա-նակ ըսելու un groupe de mots mas-culins, ըսած է masculin։

Հիմա կրնայ պատահիլ որ Փիլ Լի-միթրը այդ սխալը գործած չըլլայ և Պ. ըն Աղէքսանդր ըլլայ այդ յանցանքին միակ պատասխանատուն։

Այդ պարագային ալ կ'արժէ որ մարդ նատի վիճաբանի մեկալ մը հետ որ երեսս ասղ բան ունի ի տեղոջը ընդօրինակելու անգամ անկարող է։

Չըլլայ որ Առեւելքի գրաչարներուն վե-րագրէ այդ անուշադրութիւնը, քանի որ ես ինքս անձամբ ստուգած եմ որ Պ. Փանոսեանի ձեռագիրը որ և է փոփոխու-թիւն չէ կրած տպարանի աշխատաւորնե-րու մատներուն տակ։

Ինչո՞ւ համար Պ. Փիլ Լիմիթրի և կամ Պ. Փանոսեանի ներքին ըլլայ առանձ անուշադրութեան հետեւանք եղող սխալ մը և այդ մեղմացուցիչ պարագան ղաց-ուի ինծի։

Բարեբաղդաբար ա՛չ Փիլ Լիմիթրը և ա՛չ ալ դիս կը կախեն Գալաթոյ մէջ... Փա-նոսեանին չուանով։

Վերջացնելէ առաջ երկու խօսք եւս։

Պ. Փանոսեան կը կարծէ թէ այս կամ այն էֆէնտիին ազաչելու պէտք ունիմ կենալու համար պաշտօնի մը վրայ որուն մրցասէրը ասիրացայ։

Պ. Փանոսեանի յարձակումները և կամ քննադատութիւնները բանական զօրաւոր չեն կրնար ըլլալ տեսա ուրիչի մը ասելու համար։

Ընդհակառակը j'y suis et j'y reste, նայն իսկ եթէ գիտնամ թէ առանկ ընդ-լումս հաճոյք չպիտի պատճառեմ հակառա-կորդիս որ փոխանակ ազիրատգրով մը բանականանալու, պէտք էր գար մաս-նակցէր մրցասէրն որուն մէջ ապահով-պէս ինքը ամէնէն աչքը բացը պիտի ըլար և պիտի ասպալէր բոլոր այն կէտերը, մրականները և կազերը որոնց վրայ իր ինդալու ատ ձեր ամէնէն յայտնն ա-պացոյցն է իր de mauvais goût ամբար-տաւանութեանը։

Ց. Ա.ՓԻՒՐ

ԵԹԷ "ԹՐԻՒՔ„ ՄԸ ՉԷ ՍԱԿԱՅՆ...

Մամուլի մէջ գործակ ակռաս ծած ուրիչ Կ. Հայ հասարակութեան գոյութեան հարցը։ Իր պատմութեան էն ազգակոչիչ ճգնաժամը անցնող այն համայնքին գըլ-խուն քնական և մանաւանդ անքնական բարեկամներուն կողմէն խարխարներ կը տեղան. խօսուածքներ որոնք ասկամ ազ-գելու չափ յոր և նման են իրենց նչա-նաբանով պայմար մղել Հռոմի դեմ. Պայքար մղելը անկարելի չէ. մանաւանդ երբ Մեծն Գլատանի զէնքերով պիտի մարտնչուի. սակայն կէս մը կայ որ ինծի մտատանջութիւն կը պատճառէ Կ. Հայ հասարակութիւնը որ իրեու նորմալ վիճակին մէջ Հռոմի հետ հաշտ ազդուելս համար հարկաւոր ուժը չունի. ո՞ւսկից պիտի գանայ անոր հետ կռուելու համար անհրաժեշտ զօրութիւնը։ Լուսած քան է որ գանուելէ մը որ հարիւր հազ իր առ-ջեւը նետուած խոտոր գրիչէ ասուց ծա-մուռ կամ ալ ասլուռ ազի ունի, եւլայ ցասէ հովին վրայ որ Բէպէտ ծեր բայց ձեռքը գետպան մը ունի։ Այս գետպանը, պիտի ըսէք, երբեք այսքան ուժով իջած չունէր մեր գլխուն. իրաւունք ունիք. Բարիոնալ Կոթթի խալի մը պէս հոծել ժող պէս ազգամ. բայց ինչու մեզքս ծածկեմ մեղի պէս ազգած ժողովուրդին այս ա-փսոս արժան է և իրաւ։

Մնանդէր օրը մեր հասարակութեան ձօնուած երկտողս մտանդիչ գրած էի մեր երկու լսած պակասութիւնները՝ մուս բացկանութիւն, անտարբերութիւն։

Այն ժամանակը դեռ բռոքակացաց կարդացած չէր մեր կանոնագրին ծրա-գիրը — բռոքակացան լուս ասվօրութիւն մը ունի, ուզած բաները ուզած ժամա-նակ կը կարգայ — մենք կարող էինք այն ատեն պզտիկ յօդուած մըն ալ աւելցնել մեր կանոնագրին՝ «Հայ–Կաթոլիկ հասա-րակութեան գոյութիւնը ապահովուած է իր ժողովրդական նիւթական օժանդակու-թեամբ.» Մենք ոչ միայն այս չըրինք, այլ բոլոր մեզի ցոյց արուած դեղօրինե-րու և անկարգութեանց մեր մշտական և կաթոլիկական պատասխանը ասուին. ան-միջոր բագմբոյար վար արր պիր ասլը։

Մեր երեւելիները ոչինչ ըրին ներկայ ուղղութեամբին ատաքսւմը արգելելու համար թէպէտ և գիտէին որ իրենց փա-չոր խոչոր չարդասած յօդուածներուն ամէն մէկը բրօքակացայի չիդերուն պիտի դպչէր։

Բռոքակացա կ'ըսեմ, գիտմամբ, և ոչ թէ Հռոմ կամ վաթիկան։ Վաթիկան և բրօքակացա զանազան հասասուա-թիւններ են, մեկը միւսեն տարբեր, մին միւսին թշնամի։ Վաթիկան նախին փա-ստց վաճռ փչրանք մըն է։ Բրօքակացա ապագայ անբերականի փառքերու տեն-չանք մը։ Վաթիկան իբր ներկայացուիչ ծիսուած՝ սէր և միութիւն, ծիսուածեցից կոյր հնազանդութիւն անձնուրացութիւն կը պահանջէ։ Մին կը ներէ իւր թշնամ-ները, միւսը կը բանդրէ իւր հակառա-կորդները։ Վաթիկանը կը օրհնէ երբեմն, Բռոքակացան կը հանդի միշտ, Հռոմայ քահանայապան անդամ երբոր կարեւոր գործի մը յաղողիլը կ'ուզէ, զայն կը յանձնէ վաթիկանին՝ և ոչ թէ Բռոքա-կանացին։

Ներկայ գոպը Վենեկոյ Պարիարքը եղած մէկոցին հայասերի ապաւարութիւն

Թազած էր և չեմ կարծեր որ այս նոր հնչրիկները իրմէ ըրնած ըլլան։ Մեզի պէտ ասրքասած այս գաւերը ինչպէս նե-րդագրիը կ'ըսեն, ձերմակ թելով կարասած են և չատ անյաղող մանրանկի մը մէջ, որպիսին է Լեւանեան կղերանոցն ի Հռոմ։ Շատ կարելի է ասոնցմէ անգամ մը լսեն ասյն կրթարանին անունը, եւ ինչ-չատ նոր լսեցի, սար էր բնաւ չլսէին։

Այս վարժարանը ինչպէս անունն ալ կը վկայէ Լեւան ծդ. արեւելեան քահանայապետի մէկ նեւերն է։ Մեծ նե-րատուին դաղաբերը բարձր են՝ և գնահա-տելի, սակայն էր Հայ–Կաթոլիկ նորընծանները ազատել երբեմնական ասեւէր ազդեցութիւններէն և պահպանել ասլ անոնց իրենց ազգային ինքնատրութիւնը։

Դժբաղդաբար Բռոքակացան որ ծուռ աչքով կը տեսնէր արդէն Հռոմայ էն չգիտ պատճառներն միոյն այսպէս տասրնե-րուն փոխանցութիւնը, իր բարեյաջող կամ աւելի ճիշդ անբարեյաջող վիճակին քաղը դրաւ անոր վրայ։ Այս ձեռնաձ-րութեան հետեւանքն է ահա որ Լեւանեան կղերանոցը հայկական պարսիկ Բռոքական-ատ մը գարձաւ վերջը լիուսանին նմա-նութեամբ և ինչպէս ամէն նմանութեան, աւելի խորքը քան իսկականը։ Անոր անդամները՝ Ունիթօրներու հարազատ յաջորդները, ամբողջ օր ուրիշ բան չեն ըներ բայց եթէ լսասիներէնի քարգմանել այն ամէն դրութիւն՝ որ ուղղակի կամ անուղղակի ձեւ մը կրնայ հասցնել կ. Հայոց։ Շատ անգամ ալ իրենց յերեւած «եկեղեցի»ներովը Հռոմայ այս նոր սա-գործը այն տեսակ դաւ մը կ'երեւակայեն որ՝ մեծագնեսո կօթթիներու քանը կը վրդովին։

Ասա թէ ո՛ր է քաղաւած կենդանին, բան Ռուսական բռոքատարութեան, ան-սա ուրիմն ո՛ր է թշնամին և որուն դէմ պէտք է մղուի պայքարը։

Հանգիստ ձգենք ուրեմն Հռոմի ան-քին չիդը և մեր գիրքը հանելու նա-յինք. Լեւանեան վարժարանի մնձնորդը օդափոխութեան կը գտրայ։ Գիտի կա-րենայ արդեօք կ-Գաթոլիքը իր ներ-կայութենէն օգուտ քաղել քանի մը արմատական միդոցներ ձեռք տալե։

Կը լսենք թէ Բռոքակացայի վիճակն նամաչէն չատ լուսուած է Թէչեան Ս. որ գոն իբր իր անձին ամփոսուածնե-նան կը նկատէ, ան փոխարարը է իր մեկնումը գէպի Հռոմ։ սար մտադիր է եղեր անմամբ պաշտպանել վաթիկանի առալ Ազգ. Երեսփ. Ժողովը, զոր կը նախագահէ ցուցամոլաբար վերջիչեալ նամակին հասնելէն իվեր։

Գովելի է անչուշտ կ-Գաթոլիքին ասյն գաղարը եթէ բրիւ մը չէ ատ-կայն... բայց մենք վարժուած ենք բե-րելիներս, Հայ–Կաթոլիկ հասարակութեան տրդի կացութիւնը բրիւ մըն է տրդեն։

ՑԵՒՆԵՆ

Արտաքին Լուրեր

ՅԱՆՏԱՓԸ ՄԱՆՉՈՒՐԻՈՅ ՄԷՋ

Մանչուրեան պատ, Մանչուրիոյ միաց-եալ գաղաքներուն մէջ պատահող ժան-տախտ դէպքերը զգալապէս նուազած են։ Միջազգային համաժողովի մը համար դրկուած օտար ատրբեքանց ներկայա-ցուցիչները տպրիլ 3ին Մանչուրի մէջ պիտի հաւաքուին։ Ամերիկայի ներկայա-ցուցիչը, Տօքթ. Սթրօնկ, Մանչուրեան կը գանուի արդէն, ուր մանրբաքանական պնուքթիւններով զբաղած է։

ԲԱԶՄԱԿՆՈՒԹԻՒՆԸ ԱՆԳԼԻՈՅ ՄԷՋ

Անգլիոյ մէջ Մորմոնեաց անուն վար-դապետութիւն մը կայ, որուն հետեւող-ները բազմակնութիւնն կը քարոզեն, այս-պէս բազատնալով անգլիական սրբամա-քար ճօնին նաւրրականութենէն։ Վեր-ջերս այս վարդապետութեան հետեւողնե-րը ա՛յնքան տասլ սարին իրենց բրօքա-կան եղանակները, որ հասարակաց կար-ծիքը սկսած է ա՛ւելի զգուշութեան նշաններ ցոյց տալ, այնպէս որ այս ներքին գործերու նախարար Պ. Ջըրչիլ Բարլամենթին մէջ խոստացած է այս մասին խիստ քննու-թիւններ բանալ տալ, բայց յայտարարած է որ ինք չէր գիտեր թէ անգլիոյ գեա-հաս ազիներ կան որոնք իրենց հօրենա-կան տունը լքելով Իւթա կ'երթան որ Մեծ. Նահանգներու մէջ Մորմոնեաց կեդրոնն է։ Լիվերբուլի երեք այս խնդրի մասին բաւական տեղեկութիւններ տուած է որոնք հետեւեալներն են. «Ներքին գոր-

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՈՍԱՓՈՒԹԻՒՆ

Տիար Ծիրանի Հոսեփեանի եւ Տիար Ծիրանի Հոսեփեանի ամուսնութեան առթիւ ստացուած շնորհաւորագիրներուն համար կը յայտնենք մեր շնորհակալութիւնը։

1906 Յունուար 25ին Գեորգեօ Արարատեան

ՄԱՀՈՒ ՆՈՐ ԳՈՒՅՔԱՀՈՂԱՅԻՆ ՀԱՏՈՒՑՈՒՄ

ՀՀՆ ՕՏԱՐ ՄԱՐԴԻԿ ՄԱՐԴԻԿԵԱՆ

Հանգուցեալ Մարդիկ Մարդիկեան ծնած է 1845ին Պոլիս։ Ան ունեցած է ընդարձակ կալուածներ Պոլսոյ շրջակայքին մէջ։ Մահուան ատեն ան ունեցած է 5 զաւակներ, որոնցմէ 3 տղաքը եւ 2 աղջիկները։ Ան ունեցած է նաեւ 2 թոռներ եւ 2 թոռնուհիներ։ Ան ունեցած է նաեւ 2 քոյրեր եւ 1 եղբայր։ Ան ունեցած է նաեւ 2 զարմիկներ եւ 1 զարմուհի։ Ան ունեցած է նաեւ 2 հօրեղբայրներ եւ 1 հօրաքոյր։ Ան ունեցած է նաեւ 2 մօրեղբայրներ եւ 1 մօրաքոյր։ Ան ունեցած է նաեւ 2 աներոջ եւ 1 աներուհի։ Ան ունեցած է նաեւ 2 փեսայ եւ 1 հարս։ Ան ունեցած է նաեւ 2 աներ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՎԵՏԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԵՒ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐՔՆԵՐՈՒ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿՈՒՀ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿՈՒՀ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿՈՒՀ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿՈՒՀ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՌԱՐԱՆԱՏՈՒՆ

ՍՈՍԵ ՍԱՐԱՖԻԱՆ

ՀԻՄՆԱԴՐԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ 15,000,000 ՖՐԱՆԿ
ՎՃԱՐՎԱԾ ԿԱՊԻՏԱԼ 35,000,000 ՖՐԱՆԿ

ԿԵՆՏՐՈՆ՝ ՓԱՐԻԶ, 14, RUE LAFAYETTE, 14
ՄԱՍՆԱՃՅՈՒՂԵՐ ԱՄԲՈՂՋ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՓՈԽԱՆՑՄԱՆ ԳՈՐԾԱՐՔՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲԱՆԿ
ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՆԿԸ ՈՐ ԻՐ ՎՐԱ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԵՑԱՎ ԵՎ ՍԿՍԱԾ ԷՐ ԳՈՐԾԱՌՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ՏԱԼՈՒ ՀԱՅ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՆԵՐՈՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ ՄԱՍՆԱՃՅՈՒՂԵՐ

ՄԱՐՍԵԼ, ՌՈՒ ՍԵՆ ՏԵՆԻ 32 (ՆԱԽԿԻՆ ԲՈՒԼԻ ՓԻՈՒԹՅՈՒԼ)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ ՄԱՍՆԱՃՅՈՒՂԵՐ

ՄԱՐՍԵԼ, ՌՈՒ ՍԵՆ ՏԵՆԻ 32